

1. LA ZORRA Y LAS UVAS. Ἀλώπηξ καὶ βότρυς.

Ἀλώπηξ λιμώπτουσα, ὡς ἐθεάσατο ἀπὸ τινος ἀναδενδράδος βότρυας κρεμαμένους, ἠβουλήθη αὐτῶν περιγενέσθαι καὶ οὐκ ἠδύνατο. Ἀπαλλαπτομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν· Ὅμφακές εἰσιν. Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τῶν πραγμάτων ἐφικέσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν τοὺς καιροὺς αἰτιῶνται.

2. LA GOLONDRINA PRESUMIDA Y LA CORNEJA Χελιδῶν κομπάζουσα καὶ κορώνη.

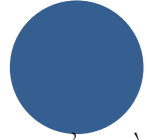
Ἡ χελιδῶν ἔφη πρὸς τὴν κορώνην· Ἐγὼ παρθένος καὶ Ἀθηναία καὶ βασίλισσα καὶ βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν θυγάτηρ εἰμί, καὶ προσέθηκε καὶ τὸν Τηρέα καὶ τὴν βίαν καὶ τὴν ἀποκοπὴν τῆς γλώττης. Καὶ ἡ κορώνη· Τί ἄν, ἔφη, ἐποίησας, εἰ τὴν γλῶτταν εἶχες, ὅπου, τμηθείσης, τοσαῦτα λαλεῖς;
Ὅτι οἱ ἀλαζόνες διὰ τοῦ λόγου ψευδολογοῦντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἔλεγχος καθίστανται.

3.- ZEUS Y LOS HOMBRE. Ζεὺς καὶ ἄνθρωποι.

Ζεὺς πλάσας ἀνθρώπους ἐκέλευσεν Ἐρμῆ νοῦν αὐτοῖς ἐγχεῖν· κάκεῖνος μέτρον ποιήσας ἴσον ἐκάστω ἐνέχεε. συνέβη δὲ τοὺς μὲν μικροφυεῖς πληρωθέντας τοῦ μέτρου φρονίμους γενέσθαι, τοὺς δὲ μακροὺς ἅτε [μὴ] ἐφικομένου τοῦ ποτοῦ μέχρι γονάτων, μὴ δὲ εἰς πᾶν τὸ σῶμα ἀφρονεστέρους γενέσθαι. πρὸς ἄνδρα εὐμεγέθη μὲν σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλόγιστον.

4.-LA LIEBRE Y LA TORTUGA. Χελώνη καὶ λαγῶς

Χελώνη καὶ λαγῶς περὶ ὀξύτητος ἤριζον. Καὶ δὴ προθεσμίαν στήσαντες καὶ τόπον ἀπηλλάγησαν. ὁ μὲν οὖν λαγῶς διὰ τὴν φυσικὴν ὠκύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμᾶτο, ἡ δὲ χελώνη συνειδυῖα ἑαυτῇ βραδύτητα, οὐ διέλιπε

τρέχουσα, καὶ οὕτω κοιμώμενον τὸν λαγῶν παραδραμοῦσα εἰς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πολλάκις φύσιν ἀμέλουσαν πόνος ἐνίκησεν.

5.-ZEUS Y LA SERPIENTE. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ

Τοῦ Διὸς γαμοῦντος πάντα τὰ ζῶα ἀνήνεγκαν δῶρα, ἕκαστον ὅτι ἐδύνατο. ὄφις δὲ ἔρπων ῥόδον ἀναλαβὼν τῷ στόματι ἀνέβη. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· «τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω· ἀπὸ δὲ τοῦ σου στόματος οὐ λαμβάνω.»

ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τῶν πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραὶ εἰσιν.

6.-LA GOLONDRINA Y LA CORNEJA RIVALIZABAN POR SU HERMOSURA. Χελιδὼν καὶ κορώνη περὶ κάλλους φιλονεικοῦσαι.

Χελιδὼν καὶ κορώνη περὶ κάλλους ἐφιλονεῖκουν· ὑποτυχοῦσα δὲ ἡ κορώνη πρὸς αὐτὴν εἶπεν· Ἄλλὰ τὸ μὲν σὸν κάλλος τὴν ἑαρινὴν ὥραν ἀνθεῖ, τὸ δὲ ἐμὸν σῶμα καὶ χειμῶνι παρατείνεται.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἡ τοῦ σώματος παράτασις εὐπρεπείας καλλίων.

7.-LA RANA MÉDICO Y LA ZORRA Βάτραχος ἰατρός καὶ ἀλώπηξ.

Ἵοντος ποτὲ βατράχου ἐν τῇ λίμνῃ καὶ τοῖς ζώοις πᾶσιν ἀναβοήσαντος· Ἐγὼ ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων, ἀλώπηξ ἀκούσασα ἔφη· Πῶς σὺ ἄλλους σώσεις, σαυτὸν χωλὸν ὄντα μὴ θεραπεύων; Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ παιδείας ἀμύητος ὑπάρχων, πῶς ἄλλους παιδεῦσαι δυνήσεται;

8. EL CUERVO ENFERMO. Κόραξ νοσῶν

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρὶ «εὐχου τοῖς θεοῖς, μήτερο, καὶ μὴ θρήνει.» Ἡ δ' ἔφη· «τίνι τῶν θεῶν εὐξομαι, τέκνον; τίνος γὰρ κρέας σύ γε οὐκ ἐκλεψας;»

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες, οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ ἔξουσιν.

9. LA CABRA Y EL CABRERO Αἴξ καὶ αἰγοβοσκός.

Αἰγοβοσκός τὰς αἴγας ἀνεκαλεῖτο πρὸς τὴν μάνδραν. Μία δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπελείφθη, ἡδύ τι βοσκομένη. Ῥίψας δ' ὁ ποιμὴν πέτραν τὸ κέρας αὐτῆς κατέαξεν εὐστοχῆσας. Ἐδυσώπει δὲ τὴν αἴγα μὴ εἰπεῖν τοῦτο τῷ δεσπότη. Ἡ δὲ εἶπεν· " Κὰν ἐγὼ σιωπήσω, πῶς κρούσω; πρόδηλον γὰρ ἐστὶ πᾶσι τὸ κέρας μου κεκλασμένον.

10. LA GALLINA DE LOS HUEVOS DE ORO. Ὅρνις χρυσοτόκος

Ὅρνιθά τις εἶχεν ᾧ χρυσᾶ τίκτουσαν· καὶ νομίσας ἕνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσίου εἶναι, κτείνας εὗρηκεν αὐτὴν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων. Ὁ δὲ ἀθρόον πλοῦτον ἐλπίσας εὐρήσειν, καὶ τοῦ μικροῦ ἐστέρηται ἐκείνου.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι καὶ τὴν ἀπληστίαν φεύγειν.

11. EL HOMBRE ENTRECANO Y LAS PROSTITUTAS. Ἀνὴρ μεσοπόλιος καὶ ἑταῖραι.

Ἀνὴρ τις μέσην ἔχων ἡβὴν δύο ἔσχεν ἑταίρας, μίαν μὲν γραῦν, τὴν δὲ ἑτέραν νέαν. Τούτου ἡ μὲν γραῦς τὰς μελαίνας τρίχας ἔτιλλεν, ὡς γέροντα τοῦτον θέλουσα, ἡ δὲ νέα τὰς πολιάς, ἕως [ἂν] αὐτὸν φαλακρὸν ἐποίησαν καὶ ὄνειδος ἀπάντων.

Ὅτι ἐλεεινός ἐστὶν ὃς εἰς γυναῖκας ἐμπίπτει· ἡ γὰρ γυνὴ θάλασση ὁμοιοῦται, ποτὲ μὲν γαληνιῶσα καὶ προσμειδιῶσα, ποτὲ δὲ ἀποπνίγουσα.

12. EL VIEJO Y LA MUERTE. Γέρων καὶ Θάνατος

Γέρων ποτὲ ξύλα κόψας καὶ ταῦτα φέρων πολλὴν ὁδὸν ἐβάδιζε. Διὰ δὲ τὸν κόπον τῆς ὁδοῦ ἀποθέμενος τὸ φορτίον τὸν Θάνατον ἐπεκαλεῖτο. —Τοῦ δὲ Θανάτου φανέντος καὶ πυθομένου, δι' ἣν αἰτίαν αὐτὸν παρακαλεῖται, ὁ γέρων ἔφη· «ἵνα τὸ φορτίον αἴρῃς.» Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλοζῶος ἐν τῷ βίῳ, κὰν δυστυχῆ.

13. EL JINETE CALVO Φαλακρός ἵππεύς.

Φαλακρός τις τρίχας ξένας τῆ ἑαυτοῦ κορυφῇ περιθείς ἵππευεν. Ἄνεμος δέ φυσήσας ἀφείλετο ταύτας· γέλωσ πλατὺς δὲ τοὺς παρεστῶτας εἶχεν. Κάκεϊνος εἶπε τοῦ δρόμου παύσας· Τὰς οὐκ ἑμὰς τρίχας τί ξένον φεύγειν με, αἶ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας, μεθ' οὗ καὶ ἐγεννήθησαν, κατέλιπον;

Ἵτι μηδεὶς λυπέισθω ἐπὶ συμφορᾷ ἐπελθούσῃ· ὁ γὰρ γεννηθεὶς οὐκ ἔσχεν ἐκ φύσεως, τοῦτο οὐδὲ παραμένει· γυμνοὶ γὰρ ἦλθομεν, γυμνοὶ καὶ ἀπελευσόμεθα.

14. LA HORMIGA Y LA PALOMA. Μύρμηξ καὶ περιστέρα.

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγὴν, παρασυρεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος, ἀπεπνίγετο. Περιστερὰ δὲ τοῦτο θεασαμένη, κλῶνα δένδρου περιελούσα, εἰς τὴν πηγὴν ἔρριψεν, ἐφ' οὗ καὶ καθίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη. Ἴξευτῆς δέ τις μετὰ τοῦτο τοὺς καλάμους συνθεὶς, ἐπὶ τὸ τὴν περιστερὰν συλλαβεῖν ἤει. Τοῦτο δ' ὁ μύρμηξ ἔωρακῶς, τὸν τοῦ ἴξευτοῦ πόδα ἔδακεν. Ὁ δὲ ἀλγήσας τοὺς τε καλάμους ἔρριψε, καὶ τὴν περιστερὰν αὐτίκα φυγεῖν ἐποίησεν. ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι δεῖ τοῖς εὐεργέταις ἀποδιδόναι.